

на хора на Берлинската израилска община, а 1866 — такъв на новата синагога. Творби: симфонии, увертюри и, главно, неговитѣ хорови синагогални пѣсни и псалми, отличаващи се съ своята глѣбина на религиозното чувство и красота на звучността.

Леве, Уйлямъ Чарлсъ — Levey, William Charles — английски диригентъ и компонистъ, род. 25 апр. 1837 въ Дублинъ, умр. 18 авг. 1894 въ Лондонъ, ученикъ на Талбергъ и Оберъ въ Парижъ, оперенъ и концертенъ диригентъ въ Лондонъ, писалъ: кантати, музика къмъ нѣколко драми, една „Ирландска увертюра“, нѣколко оперети и др.

Левидесъ, Димитри—Levides,Dimitri — най-значителния грѣцки компонистъ отъ тѣй наречената „Парижка група“, компониралъ симфонични поеми „Робоядъ“ и „Пастирѣтъ и нимфата“ и др., изпълнявани въ „Консервъ Колонъ“ въ Парижъ.

Леви, Ернстъ — Levy, Ernst — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 18 ноем. 1895 въ Базелъ, училъ тамъ при Егонъ Петри и Хансъ Хуберъ, и въ Парижъ — при Раулъ Пюньо, 1916 учителъ въ Базелската консерватория, 1920 се преселва въ Парижъ, писалъ: 7 едночастни симфонии; 2 струнни квартета; струненъ квинтетъ; De Profundis за хоръ, органъ, медни инструменти и тимпани; два псалма за соли, хоръ, оркестъръ и органъ; „Притча“—за хоръ и органъ и др. Л. е авторъ на единъ „Джебенъ музикаленъ речникъ за специални изрази“ и основателъ на Парижкия филхармониченъ хоръ (1928).

Леви, Херманъ — Levi, Hermann — виденъ диригентъ, род. 7 ноемвр. 1839 въ Гисенъ, умр. 13 май 1900 въ Мюнхенъ, ученикъ на Вин. Лахнеръ въ Манхаймъ и на Лайпцигската консерватория, капелмайсторъ въ разни градове, 1872—1896 придворенъ капелмайсторъ на Мюнхенската кралска опера, дето си създава име на голѣмъ оперенъ диригентъ и театраленъ организаторъ. Л. е известенъ и като преводачъ и преработвачъ на текстове на Моцартови опери: „Cosi fan tutte“, „Фигаро“ и „Донъ Жуанъ“.

Леви—Хофманъ, Йозефъ Рудолфъ — Lewy—Hoffmann, Joseph Rudolph —

прочутъ виртуозъ-валдхорнистъ и изобретателъ на хроматическата валдхорна, род. 1801 въ Нанси, умр. 9 февр. 1881 въ Оберльосницъ при Дрезденъ, членъ на Кралската капела въ Щутгърдтъ, после на оркестъра на Виенската императорска опера, 1830—37 предприема голѣми концертни пѣтувания въ Германия, Франция, Англия и Русия, а 1837—1852 е членъ на Дрезденската кралска капела. Писалъ: соли за хорна и дуети за хорна и пиано и др.

Легато, ит. legato — свързано — безъ паузи между отдѣлнитѣ ноти на една мелодия или пасажъ. При пѣнието и духовитѣ инструменти — съединенитѣ съ Л. ноти трѣбва да се изпълняватъ безъ прекъсване на дишането, при струннитѣ — на единъ лжкъ (по една посока на лжка), при клавишнитѣ инструменти — прѣста на първия (предидущия) тонъ трѣбва да се задържи на клавиша — до като се удари втория (следващия). Legatissimo — превъзходната степенъ отъ Л.—означава възможно най-голѣмата свързаностъ на тоноветѣ.

Легенда — въ музиката — творба, сродна на баладата — съ епико-лирически характеръ на сюжета — изъ живота на героитѣ или светиитѣ.

Легинска, Етелъ — Leginska, Ethel — пианистка, компонистка и диригентка, род. 13 апр. 1890 въ Хулъ, ученичка на Бер. Секлесъ, Квастъ и Кноръ въ Хоховата консерватория въ Франкфуртъ, после на Рубинъ Голдмаркъ и Ернестъ Блохъ въ Ню-Йоркъ; концертирала въ Европа и Америка съ голѣмъ успѣхъ, компонирала за оркестъръ: „Четири варварски сюжета“, „Задъ знаянитѣ полета“; 4 поеми за струненъ квартетъ, „6 детски рими“ — за сопранъ и малѣтъ оркестъръ; клавирни нѣща и пѣсни — всичко въ модеренъ стилъ.

Легренци, Джовани — Legrenzi, Giovanni — виденъ компонистъ, род. 1625 въ Клузоне при Бергамо, умр. 26 май 1692 въ Венеция, отначало органистъ на църквата „Санта Мария Маджоре“ въ Бергамо, после църковенъ капелмайсторъ въ Ферара; 1672 директоръ на консерваторията „dei Mendicanti“ въ Вене-